

gifter for institutioner kan indgå i de tilskudsberettigede udgifter.

Til § 42.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 68, stk. 2-4. Adgangen til at overlade ansvaret for undersøgelsen af anbringelsesstedet til en anerkendt forening er dog udeladt.

Til § 43.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 64, stk. 3. Under hensyn til, at de omhandlede beslutninger kan indbringes for domstolene, er det fundet rigtigst at stille samme formelle krav som til beslutninger i henhold til § 28.

Til § 44.

I den gældende lov findes reglerne om tilsyn med børn, der er anbragt uden for hjemmet, i §§ 73-76. Det er fundet mest hensigtsmæssigt at henvise de nærmere regler om tilsynet til administrative bestemmelser. Reglerne må udformes med henblik på de forskellige anbringelsesformer.

Tilsynet skal således kunne føres enten af det børne- og ungdomsværn, der har for sorgen, eller efter dettes anmodning af børneværnet på anbringelsesstedet. Hvor barnet eller den unge har været anbragt i et børne- eller ungdomshjem, vil det som hidtil i almindelighed være formålstjenligt, at tilsynet føres af hjemmet.

Til § 45.

Bestemmelsen erstatter sammen med § 46 den gældende lovs § 107, stk. 1 og 2, § 108 og tildels § 109, stk. 1, jfr. de almindelige bemærkninger, afsnit III.7.a.

Reglen angår både den enkelte foranstaltning og for sorgen som helhed og indebærer en ret for dem, over for hvem børne- og ungdomsværnet har iværksat hjælpeforanstaltninger, til at få for sorgen bragt til ophør eller til at få en foranstaltning afløst af en mindre indgribende. Bestemmelsen indebærer til lige en selvstændig pligt for børne- og ungdomsværnet til at lade hjælpeforanstaltninger ophøre, når de ikke længere er påkrævet.

Til § 46.

Stk. 1 svarer til den gældende lovs § 109, stk. 1. Stk. 2 svarer til den gældende lovs § 12, stk. 1, bortset fra, at pligten til at indkalde forældrene til børneværnsudvalgets møde er begrænset til tilfælde af afslag på andragende om hjemgivelse. Det følger i øvrigt af pligten til at samarbejde med forældrene om for sorgen, at foranstaltninger ikke bringes til

ophør uden efter samråd med forældrene, men dette kan ske på mere uformel måde.

Til § 47.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 109, stk. 2. Det er dog ikke fundet nødvendigt at bevare den nugældende adgang til at opretholde den forsøgsvis hjemgivelse ud over 2 år.

Forsøgsvis hjemgivelse kan anvendes ved alle former for anbringelse uden for hjemmet, altså også, når første anbringelse har fundet sted efter anmodning eller med tilslutning af forældrene. Genanbringelse kan dog ikke finde sted, såfremt forældrene eller, når den pågældende ikke længere er under forældremyndighed, den unge eller hans værge modsætter sig det, medmindre for sorgen beror på en beslutning i henhold til § 28, eller der nu træffes beslutning om forsorg efter § 28.

Bestemmelsen om, at der ved tilbagegivelsen kan stilles særlige vilkår med hensyn til barnets anbringelse eller opdragelse, er udgået, da børneværnet også uden denne bestemmelse i forbindelse med hjemgivelsen kan give forældrene pålæg vedrørende barnets opdragelse m. v. eller besikke tilsynsværge, jfr. § 27.

Den praktiske betydning af forsøgsvis hjemgivelse er herefter, at genanbringelse kan finde sted uden videre formaliteter, såfremt forældrene og den unge ikke modsætter sig den, og uanset om den unge i mellemtiden er blevet 18 år. Hertil kommer, at det må anses for betydningsfuldt at kunne statuere, at en hjemgivelse har en foreløbig og betinget karakter.

Til § 48.

Bestemmelsen erstatter bestemmelsen i den gældende lovs § 110. Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit III.7.b.

Der er ikke fastsat betingelser for genoptagelse af egentlige hjælpeforanstaltninger. Indvendinger fra forældrene eller den unge, såfremt han ikke længere er under forældremyndighed, vil derfor kun kunne fremsættes i form af krav om forsorgens ophør, jfr. § 45 og § 46.

Efter den gældende lov kan et børneværnsudvalg på egen hånd beslutte udgang af forsorg for en ung, der er idømt ubetinget straf af fængsel. Denne bestemmelse må anses for uhensigtsmæssig, idet en ung ofte vil have brug for støtte af børne- og ungdomsværnet efter udståelsen af tidsbestemt fængselsstraf, da en sådan straf normalt ikke er kombineret med tilsyn af Dansk Forsorgsselskab. Det foreslås derfor at begrænse bestemmelsen til idømmelse af ungdomsfængsel og her at lade forsorgen bortfalde uden særlig beslutning herom.